

HC22.57: Ik geloof de opstanding van het lichaam

Schriftlezingen: 1 Kor. 15:12-22, 42-58, Tekst: 1 Kor. 15:22

Zingen: Ps. 89:19, Ps. 16:5, Ps. 31:12 en 15, Ps. 43:3 en 4, Ps.73:12

Hoofdpunten van de preek

Christus' opstanding maakt van 'doodlopend' 'doorgaand verkeer'.

1 Troost (Job 19:25 – V57)

Om dat te leren, vraagt de catechismus je daarom persoonlijk naar welke troost de opstanding u geeft. Onderweg naar ons graf moeten we dat weten, om getroost te leven.

Christus' opstanding is alles bepalend voor de opstanding van ons lichaam. Hij heeft de dood overwonnen door de drijvende kracht achter de dood, de zonde, te vernietigen.

Mijn Verlosser is de Levende (Job). Hij is de Opstanding en het Leven. Hij is de garantie voor de mijn opstanding en leven. Dat geeft ons nu en hier houvast.

2 Mijn ziel (Luk.23:43 – A57a)

Onze ziel mogen we met ons sterven in goede handen overgeven. Onze Schepper gaf ons onze levensadem. Dat maakte ons tot levende ziel: ons unieke *ik*, dat eeuwig blijft.

Als je je laatste adem uitblaast verschijn je direct voor Christus' rechterstoel. Hij, het Hoofd, neemt de ziel van al de Zijnen direct voor altijd bij Zich.

Als dat geen troost is! Om altijd bij Hem te zijn. Nooit meer verwijdering door lauwheid en zonde! Als het leven je Christus, doortrekt dit verlangen je hele bestaan (Fil. 1:23).

3 Mijn lichaam (1 Kor. 15:44-45 – A57b)

Ook voor ons lichaam is er troost. Zonder persoonlijk, herkenbaar lichaam zijn we als levende ziel incompleet en niet mens zoals onze Schepper heeft bedoeld en gemaakt.

Van alle vragen krijgen 2 vragen wél antwoord. 1: Hoe dit kan? Door Christus' kracht. De Opgestane hoeft te spreken en alle doden zullen opstaan. Dan ben je pas weer echt mens.

2. Hoe ziet die mens eruit? Christus maakt ons gelijk aan Zijn verheerlijkt lichaam (1Kor15:44-45). De gevolgen van de zonde te boven. Daarom leven we eeuwig.

